20 Οκτωβρίου 2025

«Εσύ θα είσαι γέροντας!»

/ Γενικά Θέματα

Ήταν κάποιος αναχωρητής που είχε πολλή διάκριση και ήθελε να μείνει στα Κελλία, αλλά για την ώρα δεν έβρισκε κελλί. Κάποιος άλλος γέροντας, όταν το έμαθε, επειδή είχε εκεί ένα παράμερο κελλί άδειο, τον παρακάλεσε να καθίσει εκεί, ώσπου να βρεθεί άλλο. Πράγματι, ο αναχωρητής πήγε εκεί και κάθισε.

Μερικοί από εκείνο το μέρος πήγαιναν σε αυτόν, μια και ήταν ξένος, και του έφερναν ό,τι μπορούσε ο καθένας, και αυτός τους δεχόταν και τους φιλοξενούσε. Ο γέροντας όμως που του έδωσε το κελλί άρχισε να τον ζηλεύει και να τον κακολογεί λέγοντας: «Εγώ έχω τόσα χρόνια εδώ με πολλή άσκηση, και κανένας δεν έρχεται σ' εμένα, ενώ αυτός ο απατεώνας έχει λίγες μέρες, και πόσοι πηγαίνουν σε αυτόν!» Και πρόσταξε τον μαθητή του: «Πήγαινε και πες του· Φύγε από εδώ, γιατί το χρειάζομαι το κελλί». Ο μαθητής πήγε στον αναχωρητή και του είπε: «Ρωτά ο αββάς μου, πώς είσαι;» Εκείνος απάντησε: «Ας προσευχηθεί για εμένα, γιατί υποφέρω από το στομάχι μου». Γυρίζοντας στον γέροντα που τον έστειλε, είπε: «Ο γέροντας συμφώνησε να κοιτάξει για άλλο κελλί και να φύγει».

Μετά από δύο μέρες ο γέροντας ξαναείπε στον μαθητή του: «Πήγαινε και πες του· Αν δεν φύγεις, θα έρθω εγώ να σε βγάλω με το ξύλο». Πήγε ο αδελφός και είπε

πάλι στον αναχωρητή: «Έμαθε ο αββάς μου ότι είσαι άρρωστος και λυπήθηκε και με έστειλε να σε επισκεφτώ». Εκείνος του αποκρίθηκε: «Πες του ότι με τις ευχές του έγινα καλά». Γύρισε λοιπόν στον γέροντά του λέγοντας: «Είπε ότι ως την Κυριακή, αν θέλει ο Θεός, θα φύγει».

Όταν έφτασε η Κυριακή και δεν έφυγε από το κελλί ο αναχωρητής, πήρε ο γέροντας ένα ραβδί και πήγε να τον δείρει και να τον διώξει. Καθώς ξεκινούσε, του είπε ο μαθητής του: «Ας πάω εγώ πρώτα, μην τυχόν βρίσκονται κάποιοι εκεί και σκανδαλιστούν». Ο γέροντας τον άφησε, και πηγαίνοντας πρώτος ο αδελφός είπε στον αναχωρητή: «Ο αββάς μου έρχεται να σε παρακαλέσει και να σε πάρει στο κελλί του». Εκείνος, μόλις άκουσε για την αγάπη του γέροντα, βγήκε να τον προϋπαντήσει, του έβαλε μετάνοια από μακριά και του φώναξε: «Έρχομαι εγώ στην αγιοσύνη σου, πάτερ, μην κουράζεσαι εσύ».

Τότε ο Θεός, βλέποντας την τακτική του νέου μοναχού, έφερε σε κατάνυξη τον αββά του, που πέταξε το ραβδί και έτρεξε να ασπαστεί τον αναχωρητή. Τον ασπάστηκε και τον πήρε στο κελλί του, σαν να μην είχε ακούσει τίποτε από όσα αυτός είπε. Εκεί ρώτησε τον μαθητή του: «Τίποτε δεν του είπες από όσα σου είπα;» «Όχι», αποκρίθηκε.

Όταν το άκουσε ο γέροντας, χάρηκε πολύ και κατάλαβε ότι η ζήλεια του προερχόταν από τον εχθρό. Και την ώρα εκείνη περιποιήθηκε τον γέροντα, ενώ μετά έπεσε στα πόδια του μαθητή του, λέγοντας: «Εσύ θα είσαι γέροντάς μου, και εγώ μαθητής σου, γιατί με την τακτική σου σώθηκαν οι ψυχές και των δυο μας».

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Α’, Υπόθεση ΛΖ’ (37), σελ. 347. Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη 2001